

२०७२ वैशाख १७ बिहीबार ३०-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- वैजयन्ती मालामा आउनको लागि निरन्तर बाबालाई याद गर, आफ्नो समय खेर नफाल,
पढाइमा पूरा-पूरा ध्यान देऊ ।”

प्रश्न:- बाबाले आफ्ना बच्चाहरूसँग कुनचाहिँ एक अनुरोध (रिक्वेस्ट) गर्नुहुन्छ ?

उत्तर:- मीठे बच्चे, बाबाले अनुरोध गर्नुहुन्छ- राम्रोसँग पढिराख । बाबाको दाहीको लाज राख ।
यस्तो कुनै गन्दा काम नगर जसबाट बाबाको नाम बदनाम होस् । सत बाबा, सत शिक्षक,
सतगुरुको कहिल्यै निन्दा नगराऊ । प्रतिज्ञा गर- जबसम्म पढाइ हुन्छ तबसम्म पवित्र
अवश्य रहन्छौ ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने जहाँ पा लिया है.....

ओम् शान्ति । यो कसले भन्यो- तिमीलाई पाएर सारा दुनियाँको राजाई पाउँछौ ? अहिले तिमी विद्यार्थी
पनि हौ भने बच्चाहरू पनि हौ । तिमी जान्दछौ- बेहदका बाबा हामी बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक
बनाउनको लागि आउनुभएको छ । उहाँको सामुन्ने हामी बसेका छौ र हामी राजयोग सिक्किरहेका छौ
अर्थात् विश्वको क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्न तिमी यहाँ पढ्न आएका छौ अथवा पढ्छौ । यो गीत त
भक्तिमार्गको गायन गरिएको छ । बुद्धिद्वारा बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी विश्वको महाराजा-महारानी
बन्छौ । बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानको सागर, सुप्रीम रुहानी टीचर, उहाँले बसेर आत्माहरूलाई पढाउनुहुन्छ ।
आत्माले यी शरीररूपी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा जान्दछ- हामी बाबासँग विश्व क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्नको
लागि पाठशालामा बसेका छौ । कति नशा हुनुपर्छ । आफ्नो दिलसँग सोध- यति नशा हामी विद्यार्थीमा
छ ? यो कुनै नयाँ कुरा पनि होइन । हामी कल्प-कल्प विश्वको क्राउन प्रिन्स र प्रिन्सेज बन्नको लागि
बाबाको पासमा आएका छौ । जो बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ । बाबाले सोध्नुभयो
भने सबै भन्छन्- हामी त सूर्यवंशी क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज वा लक्ष्मी-नारायण बन्छौ । आफ्नो दिलसँग
सोध्नुपर्छ- हामीले यस्तो पुरुषार्थ गर्छौ ? बेहदका बाबा जो स्वर्गको वर्सा दिन आउनुभएको छ, उहाँ
हाम्रो बाबा-टीचर-गुरु पनि हुनुहुन्छ भने अवश्य वर्सा पनि यति उच्चभन्दा उच्च दिनुहुन्छ । हेर्नुपर्छ,
हामीलाई यति खुशी छ- हामीले आज पढ्छौ, भोलि क्राउन प्रिन्स बन्छौ ? किनकि यो संगम हो नि ।
अहिले यस पारबाट उस पार स्वर्गमा जानको लागि पढ्छौ । वहाँ त सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पन्न
बनेर नै जान्छौ । हामी यस्तो लायक बनेका छौ- आफैँसँग सोध्नुपर्ने हुन्छ । एक नारद भक्तको कुरा
होइन । तिमी सबै भक्त थियौ, अब बाबा भक्तिबाट छुटाउनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ- हामी बाबाको बच्चा
बनेका हौ उहाँबाट वर्सा लिन, विश्वको क्राउन प्रिन्स बन्न आएका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ,
आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा बस । वानप्रस्थ अवस्था हुनेलाई गृहस्थ व्यवहारमा रहनुपर्ने र कुमार-
कुमारीहरू पनि गृहस्थ व्यवहारमा छैनन् । उनीहरूको पनि विद्यार्थी जीवन हुन्छ । ब्रह्मचर्यमा नै पढाइ
पढिन्छ । अब यो पढाइ हो धेरै उच्च, यसमा पवित्र बन्नु छ हमेसाको लागि । ती त ब्रह्मचर्यमा पढेर
फेरि विकारमा जान्छन् । यहाँ तिमी ब्रह्मचर्यमा रहेर पूरा पढाइ पढ्छौ । बाबाले भन्नुहुन्छ- म
पवित्रताको सागर हुँ, तिमीलाई पनि बनाउँछु । तिमी जान्दछौ- आधाकल्प हामी पवित्र रहेका थियौ ।
वास्तवमा बाबासँग प्रतिज्ञा गरेका थियौ- बाबा हामी किन पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँको मालिक नबन्ने ।
कति महान् बाबा हुनुहुन्छ, हुन त साधारण तनमा हुनुहुन्छ, तर आत्मालाई नशा चढ्छ नि । बाबा
आउनुभएको छ पवित्र बनाउन । भन्नुहुन्छ- तिमी विकारमा जाँदा-जाँदा पतित दुनियाँ (वेश्यालय)मा
परेका छौ । तिमी सतयुगमा पवित्र थियौ, यी राधे-कृष्ण पवित्र प्रिन्स-प्रिन्सेज हुन् नि । रुद्र माला पनि
हेर, विष्णुको माला पनि हेर । रुद्र माला नै विष्णुको माला बन्नेछ । वैजयन्ती मालामा आउनको लागि

२०७२ वैशाख १७ बिहीबार ३०-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— पहिला त निरन्तर बाबालाई याद गर, आफ्नो समय खेर नफाल । यी कौडीहरूका पछाडि बाँदर नबन । बाँदरले चना खान्छन् । अहिले तिमीलाई बाबा रत्न दिइरहनु भएको छ । फेरि कौडीहरू अथवा चना पछाडि गयौ भने के हालत होला ! रावणको कैदमा जान्छौ । बाबा आएर रावणको कैदबाट छुटाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— देह सहित देहका सबै सम्बन्धहरूबाट बुद्धिको त्याग गर । आफूलाई आत्मा निश्चय गर । बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प भारतमा नै आउँछु । तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बनाउँछु । कति सहज पढाउनुहुन्छ । यस्तो पनि भन्नुहुन्छ, कुनै ४-८ घण्टा आएर बस । होइन, गृहस्थ व्यवहारमा रहेर आफूलाई आत्मा सम्भरेर मलाई याद गर्नु भने तिमी पतितबाट पावन बन्छौ । विकारमा जानेलाई पतित भनिन्छ । देवताहरू पावन हुन्छन् त्यसैले उनीहरूको महिमा गायन गरिन्छ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— त्यो हो अल्पकाल क्षण भंगुरको सुख । संन्यासीहरूले ठीकै भन्छन्— काग विष्टा समान सुख हो । तर उनलाई यो थाहा छैन— देवताहरूलाई कति सुख हुन्छ । नाम नै सुखधाम छ । यो हो दुःखधाम । यी कुराको दुनियाँमा कसैलाई पनि थाहा छैन । बाबा नै आएर कल्प-कल्प सम्भाउनुहुन्छ— देही-अभिमानी बनाउनुहुन्छ । आफूलाई आत्मा सम्भ । तिमी आत्मा हौ, न कि देह । देहको तिमी मालिक हौ, देह तिम्रो मालिक होइन । ८४ जन्म लिँदा-लिँदा अब तिमी तमोप्रधान बन्यौ । तिम्रो आत्मा र शरीर दुवै पतित बनेका छन् । देह-अभिमानी बनेपछि तिमीबाट पाप भयो । अब तिमीलाई देही-अभिमानी बन्नु छ । मसँग फर्केर घर जानु छ । आत्मा र शरीर दुवैलाई शुद्ध बनाउनको लागि बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव । बाबाले तिमीलाई रावणबाट आधाकल्प स्वतन्त्रता (फ्रीडम) दिलाउनुभएको थियो, अब फेरि स्वतन्त्रता दिलाइरहनु भएको छ । आधाकल्प तिमी स्वतन्त्र राज्य गर । वहाँ विकारको नाम हुँदैन । अब श्रीमतमा चलेर श्रेष्ठ बन्नु छ । आफैँसँग सोध— ममा विकार कहाँसम्म छ ? बाबा भन्नुहुन्छ— एक त म एकलाई याद गर अनि कुनै लडाईँ भगडा पनि गर्नु छैन । नत्र तिमी पवित्र कसरी बन्छौ ? तिमी यहाँ आएका छौ नै पुरुषार्थ गरेर मालामा उनिन । फेल भयौ भने फेरि मालामा उनिन सक्दैनौ । कल्प-कल्पको बादशाही गुमाउनेछौ । फेरि अन्तमा धेरै पछुताउनु पर्ने छ । त्यस पढाइमा पनि रजिस्टर रहन्छ । लक्ष्यण पनि देख्छन् । यो पनि पढाइ हो, बिहान उठेर तिमी आफैँ नै यो पढ । दिनमा त कर्म गर्नु नै छ । फुर्सत मिल्दैन, त्यसैले भक्ति पनि मनुष्य सबै उठेर गर्छन् । यो त हो ज्ञान मार्ग । भक्तिमा पनि पूजा गर्दा-गर्दा फेरि बुद्धिमा कोही न कोही देहधारीको याद आउँछ । यहाँ पनि तिमी बाबालाई याद गर्छौ फेरि धन्दा आदि याद आउँछ । जति बाबाको यादमा रहन्छौ उति पाप काटिँदै जान्छ ।

तिमी बच्चाहरू पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा बिल्कुल पवित्र बनेपछि यो माला बन्नेछ । पूरा पुरुषार्थ गरेनौ भने प्रजामा जानेछौ । राम्रोसँग योग लगाउँछौ भने, पढ्छौ भने, आफ्नो ब्याग-ब्यागेज भविष्यको लागि ट्रान्सफर गरिदिन्छौ अनि बदलामा भविष्यमा मिल्नेछ । ईश्वर अर्थ दिन्छन् भने अर्को जन्ममा त्यसको रिटर्न मिल्छ नि । अब बाबा भन्नुहुन्छ— म डायरेक्ट आउँछु । अहिले तिमी जे जति गर्छौ सो आफ्नो लागि । मनुष्य दान-पुण्य गर्छन् त्यो हो इनडायरेक्ट । यस समय तिमी बाबालाई धेरै मदद गर्छौ । जान्दछौ— यो पैसा त सबै समाप्त हुन्छ । योभन्दा राम्रो किन बाबालाई मदद नगरौ । बाबाले राजाई कसरी स्थापन गर्नुहुन्छ । न कुनै लस्कर वा सेना आदि छन्, न हतियार आदि छन् । सबथोक छ गुप्त । कन्यालाई कसै-कसैले गुप्त दाइजो दिन्छन् । पेटी बन्द गरेर चाबी हातमा दिन्छन् । कसैले धेरै शो गर्छन्, कसैले गुप्त दिन्छन् । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— तिमी सजनीहरू हौ, तिमीलाई म विश्वको मालिक बनाउन आएको छु । तिमीले गुप्त मदत गर्छौ । यो आत्माले जान्दछ, बाहिरको आडम्बर केही छैन । यो हो नै विकारी पतित दुनियाँ । सृष्टिको वृद्धि हुनु नै छ । आत्माहरूलाई आउनु छ अवश्य । जन्म त

२०७२ वैशाख १७ बिहीबार ३०-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 अभै धेरै हुनेछन् । भन्दछन् पनि यस हिसाबले अनाज पुग्दैन । यो हो नै आसुरी बुद्धि । तिमी
 बच्चाहरूलाई अब ईश्वरीय बुद्धि मिलेको छ । भगवान्ले पठाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको कति सम्मान
 गर्नुपर्छ । कति पढ्नुपर्छ । कति बच्चाहरू छन् जसलाई पढाइको सोख छैन । तिमी बच्चाहरूलाई यो त
 बुद्धिमा रहनुपर्छ नि— हामी बाबाद्वारा क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बनिरहेका छौं । अब बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो
 मतमा चल, बाबालाई याद गर । घरी-घरी भन्छन् हामी बिसिन्छौं । विद्यार्थीले हामी पाठ बिसिन्छौं भन्छ
 भने टीचरले के गर्ने ! याद गर्दैनौ भने विकर्म विनाश हुँदैन । के टीचरले सबैमाथि यो पास होस् भनेर
 कृपा वा आशीर्वाद गर्छन् र ? यहाँ यो आशीर्वाद कृपाको कुरा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— पढ । ठीकै छ
 धन्दा आदि गर, तर पढ्नु आवश्यक है । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन, अरूलाई पनि मार्ग बताऊ ।
 दिलसँग सोध्नुपर्छ म बाबाको सेवामा (खिदमतमा) कति छु ? कतिलाई आफू-समान बनाएको छु ?
 त्रिमूर्तिको चित्र त सामुन्ने राखिएको छ । यहाँ शिवबाबा हुनुहुन्छ, यी ब्रह्मा हुन् । यस पढाइबाट यो
 बन्छन् । फेरि ८४ जन्मपछि यो बन्छौं । शिवबाबा ब्रह्मा तनमा प्रवेश गरेर ब्राह्मणहरूलाई यो बनाइरहनु
 भएको छ । तिमी ब्राह्मण बनेका छौ । अब आफ्नो दिलसँग सोध— म पवित्र बनेको छु ? दैवीगुण धारण
 गर्छु ? पुरानो देहलाई भुलेको छु ? यो त पुरानो जुत्ता हो नि । आत्मा पवित्र बनेपछि जुत्ता पनि
 फस्टक्लास मिल्छ । यो पुरानो चोला छोडेर नयाँ चोला धारण गर्नेछौ, यो चक्र घुमिरहन्छ । आज पुरानो
 जुत्तामा छन्, भोलि यो देवता बन्न चाहन्छन् । बाबाद्वारा भविष्य आधाकल्पको लागि विश्वको क्राउन
 प्रिन्स बन्छन् । हाम्रो त्यस राजाईलाई कसैले पनि छिन्न सक्दैन । त्यसैले बाबाको श्रीमतमा चलनुपर्छ नि ।
 आफैँसँग सोध— मैले कति याद गर्छु ? कति स्वदर्शन चक्रधारी बनेको छु र बनाउँछु ? जसले गर्छ
 उसले पाउँछ । बाबाले सधैं पठाउनुहुन्छ । सबको पासमा मुरली जान्छ । ठीक छ, नमिले पनि ७ दिनको
 कोर्स त मिल्यो नि, बुद्धिमा ज्ञान आयो । शुरूमा त भट्टी बन्यो फेरि कुनै पक्का, कुनै कच्चा निक्ले
 किनकि मायाको तूफान पनि त आउँछ नि । ६-८ महिना पवित्र बनेर फेरि देह-अभिमानमा आएर
 आफ्नो घात गर्छन् । माया बडो दुष्ट छ । आधा कल्प मायासँग हार खाएका छन् । अहिले पनि हार
 खान्छन् भने आफ्नो पद गुमाउँछन् । नम्बरवार पद त धेरै छन् नि । कुनै राजा-रानी, कुनै मन्त्री, कुनै
 प्रजा, कसैलाई हीरा-जुहारतको महल । प्रजामा पनि कोही धेरै धनवान हुन्छन् । हीरा-जुहारतको महल
 हुन्छन्, यहाँ पनि हेर प्रजासँग ऋण लिन्छन् नि । त्यसैले प्रजा धनवान भए या राजा ? अन्धेर नगरी....
 यो अहिलेको कुरा हो । अब तिमी बच्चाहरूलाई यो निश्चय रहनुपर्छ— हामी विश्वको क्राउन प्रिन्स
 बन्नको लागि पढ्छौं । हामी वकिल वा इन्जीनियर बन्छौं, यो कहिल्यै विद्यालयमा बिसिन्छन् र ! कति
 त चल्दा-चल्दै मायाको तूफान लाग्नाले पढाइ पनि छोडिदिन्छन् ।

बाबा आफ्ना बच्चाहरूसँग एक अनुरोध (रिक्वेस्ट) गर्नुहुन्छ— मीठे बच्चे, राम्रोसँग पढ्यौ भने राम्रो पद
 पाउँछौ । बाबाको दाहीको लाज राख । तिमीले यस्तो कुनै गन्दा काम गन्यौ भने नाम बदनाम गरिदिन्छौ ।
 सत बाबा, सत टीचर, सत गुरुको निन्दा गराउनेले उच्च पद पाउन सक्दैन । यस समयमा तिमी हीरा
 जस्तो बनेपछि कौडीको पछि कहाँ पर्नुहुन्छ र । बाबालाई साक्षात्कार भयो अनि भट्ट कौडीहरूलाई
 छोडिदिए । अरे, २१ जन्मको लागि बादशाही मिल्छ फेरि यो के गर्ने ! सबै दिए । हामीले त विश्वको
 बादशाही लिनु छ । यो पनि जान्दछौ— विनाश हुनु छ । अब पढिएन भने धेरै ढिलो (टू लेट) हुनेछ,
 पछुताउनुपर्नेछ । बच्चाहरूलाई सबै साक्षात्कार हुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले बोलाउँछौ पनि, हे
 पतित-पावन आउनुहोस् । अब म पतित दुनियाँमा तिम्रो लागि आएको छु र तिमीलाई भन्छु पावन बन ।
 तिमी फेरि घरी-घरी फोहोरमा गिछौं । म त कालहरूको काल हुँ । सबैलाई लैजान्छु । स्वर्गमा जानको
 लागि बाबा आएर मार्ग बताउनुहुन्छ । यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ ? यसको ज्ञान दिनुहुन्छ । यो हो

२०७२ वैशाख १७ बिहीबार ३०-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बेहदको ज्ञान । जसले कल्प पहिले पढेका छन्, उनै आएर पढ्छन्, यो पनि साक्षात्कार भइरहनेछ । निश्चय हुनुपर्छ— बेहदका बाबा आउनुभएको छ, जुन भगवान्सँग मिल्नको लागि यति भक्ति गर्नु, उहाँ यहाँ आएर पढाइरहनुभएको छ । यस्ता भगवान् बाबासँग हामीले कुराकानी त गरौं । कति उल्लास खुशीसँग भागेर आएर मिल्नुपर्ने हो, यदि पक्का निश्चय हुन्थ्यो भने त । ठगीको कुरा हुँदैन । यस्ता पनि धेरै छन् पवित्र बन्दैनन्, पढ्दैनन्, बस् बाबाको पासमा जाऔं । यत्तिकै घुम्न-फिर्न पनि आउँछन् । बाबा बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ— तिमी बच्चाहरूलाई गुप्तमा आफ्नो राजधानी स्थापन गर्नु छ । पवित्र बन्यौ भने तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । यो राजयोग बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ । बाँकी ती त हुन् हठयोगी । बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भरेर म बाबालाई याद गर । यो नशा राख— हामी बेहदका बाबासँग विश्वको क्राउन प्रिन्स बन्न आएका छौं फेरि श्रीमतमा चल्यो । माया यस्तो छ जसले बुद्धिको योग तोडिदिन्छ । बाबा समर्थ हुनुहुन्छ भने माया पनि समर्थ छ । आधाकल्प हुन्छ रामको राज्य, आधा कल्प हुन्छ रावणको राज्य । यो पनि कसैले जान्दैनन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा नशा रहोस्— हामी आज पढ्छौं, भोलि क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्छौं । आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ— मैले यस्तो पुरुषार्थ गर्छु ? बाबाको यति आदर छ ? पढाइको सोख छ ?
- २) बाबाको कर्तव्यमा गुप्त मददगार बन्नु छ । भविष्यको लागि आफ्नो ब्याग-ब्यागेज ट्रांसफर गरिदिनु छ । कौडीहरूको पछाडि समय नगुमाएर हीरा जस्तो बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदानः— रीयल्टीद्वारा रोयल्टीको प्रत्यक्षरूप देखाउनेवाला साक्षात्कारमूर्त भव

अब यस्तो समय आउनेछ, हरेक आत्माले प्रत्यक्ष रूपमा आफ्नो रीयल्टीद्वारा रोयल्टीको साक्षात्कार गराउनेछन् । प्रत्यक्षताको समय मालाको दानाको नम्बर र भविष्य राज्यको स्वरूप दुवै प्रत्यक्ष हुनेछन् । अहिले जो रेस गर्दा गर्दै थोरै रिसको धूलोको पर्दाले चम्किलो हीरालाई छिपाइदिन्छ, अन्तमा यो पर्दा हट्नेछ फेरि लुकेका हीरा आफ्नो प्रत्यक्ष सम्पन्न स्वरूपमा आउनेछन्, राज-परिवार (रोयल फेमिली) अहिलेबाटै आफ्नो रोयल्टी देखाउँछन् अर्थात् आफ्नो भविष्य पदलाई स्पष्ट गर्छन् । त्यसैले रीयल्टीद्वारा रोयल्टीको साक्षात्कार गराऊ ।

स्लोगनः— कुनै पनि विधिले व्यर्थलाई समाप्त गरेर समर्थलाई इमर्ज गर ।

✻ **शब्दार्थः—** क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज— युवराज युवराज्ञी